

Marea Schimbare – Fii lumina in vremuri turbulente

Odihnește-te acum. Așează-te în corpul tău. Vreau să te duc înapoi, chiar la momentul începutului. În vremurile de demult, în zorii umanității, în vremea sălbăticiiei primordiale, când roua dimineții plutea peste tot, cu o delicatețe atemporală și o neasemuită frumusețe. Lumea era o pictură. O compoziție perfectă a simplității – un singur copac străvechi ca o atingere a pensulei, acoperit cu mușchi de pământ, un lac liniștit, nemișcat. Rotocoale de ceață. O vastă goliciune. O mare liniște. Cântecele unui singur flaut. O mare pace.

Să știi că această stare este chiar baza umanității tale. Această dulce liniște a lumii ce răsare... odihnește-te în brațele ei un pic... în liniștea străvechilor timpuri.

Mergi în pântecul tău, în ombilicul tău. Intră aici. Simte-ți respirația, mișcarea în afară și înăuntru, pântecul tău moale și deschis, coborând și ridicându-se blând. Observă transformarea universală a tuturor formelor, bucele evoluției timpurii, pe măsură ce cosmosul se forma în jurul acestor spirale, aceste bolți deschise, acești fractali nemărginiți. Simte cum își fac apariția toate aceste arce, emanații ale lumii fără formă ce curg în formă. Fii martor la nașterea universului nostru. Cum apar tot mai multe arce, urmând forțele spiralate ale impulsului evolutiv - pulsații, contracții, expansiuni, respirații care urcă și coboară ... pe măsură ce asști la asta, observă cum energia crește puțin, pe măsură ce fractalii devin tot mai complecși, cum se întrepătrund, interacționând unii cu alții ca să formeze și mai multe arce, ramuri peste ramuri, afluenți și izvoare și râuri și delte, toate revărsându-se din marele ocean al Existenței.

Urmărește jocul. Privește cum forma a luat ființă. Cum a fost aprinsă de această poveste a creației. Pe măsură ce devenea tot mai complexă, o pânză de interconectivități și de vârtejuri șerpuitoare, și de fiecare dată când un arc întâlnește un altul, prin ciocnirea blândă, multe altele se nasc, copii și nepoți, și strănepoți, și stră, strănepoți, galaxii și stele și lumi, și așa mai departe, aceeași unică sursă a liniștii creând tot mai multe posibilități, mai multe realități, mai multe dimensiuni, mai multe nașteri.

Una din aceste nașteri a fost lumea noastră. Iar în centrul lumii noastre stă soarele nostru, născut dintr-o mare galaxie mamă...iar din soarele nostru s-au născut planetele noastre, propriul nostru set de vârtejuri și tonuri cosmice – ascultă acum armonia sferelor noastre, care se rotesc și rasucesc ușor, planetele, asteroizii, lunile, sistemul nostru solar are propria lui simfonie ... iar acum ascultă sunetul pământului, casa noastră, a oamenilor. Și în spațiul pământean, al Gaiei, din nou tot mai multe forme, toate. Arce care se întrepătrund, creând munți, râuri, păsări, copaci, animale, bărbați, femei, supermarketuri, trenuri, țări, culturi și nenumărate arce, toate învârtindu-se și răsucindu-se, toate urmând aceleași curbe din sursă, fiecare unică, și toate din aceeași sursă.

Și în miezul Gaiei, o singura conștiință. Un tipar colectiv ce se explorează pe sine în nenumărate iterații, în acest teatru al timpului. Și în interiorul acestui teatru, o continuitate a conștiinței, un arc intact ce merge înainte în timp și înapoi în timp. Privește cum aceste arce nenumărate se împletesc. Acum găsește propriul tău arc în această structură, o emanație blândă spiralată, un cordon ombilical, care iese din buricul tău. Această viață. Acum urmează-ți arcul înapoi în timp, în copilăria ta, prin portalul nașterii tale, prin punctul de concepție, când arcele părinților tăi s-au intersectat și combinat pentru a-ți da naștere. Continuă să mergi înapoi. Arcul tău nu a apărut din neant, el a sosit dintr-o poveste anterioară – dintr-o altă întrupare. Arcul tău a fost o altă ființă umană de dinaintea celei de acum, înainte să se fi întâlnit cu arcele părinților tăi. Dintr-o moarte anterioară a venit nașterea ta de acum în această lume, și înainte ca această renaștere să dea

naștere unei alte morți și unei alte nașteri și tot așa, un fir răsucit care se întrepătrunde cu firele a nenumărați alți oameni, formează moartea și nașterea, țesută cu acul timpului, și toate firele tuturor oamenilor formează o țesătură superbă, o țesătură vie de experiențe, memorii și povești, colorate prin suferință, garnisită cu plăceri și dureri ... și de fiecare dată când acul pătrunde valul dintre formă și fără formă, se întâmplă o uitare și o reamintire. Uitare în formă, reamintire în "fără formă". Uitare în viață, reamintire în moarte.

Și toate aceste povești – povestea ta – țesătura de culturi diferite și de istorii diferite, toate întorcându-se în vremurile de demult și în liniștea timpurie a marelui pântec ...

Și această istorie a omului, această țesătură de lumină, nu este o țesătură netedă, ci are dimensiuni și planuri, ca un mare cristal viu. Pe măsură ce cristalul crește și se formează, în același fel, prin teatrul marilor cicluri ale evoluției umane, noi dimensiuni se adaugă țesăturii. Acestea sunt epocile – vaste perioade de timp - Yugas – delimitate una de alta prin uitare și reamintire. Epocile timpurii ale Gaiei s-au pierdut din memoria speciei noastre deoarece un om complet nou se naște de fiecare dată. Însă memoria nu se pierde niciodată complet. Unii oameni își amintesc, unele plante își amintesc. Gaia își aminteste. Întreaga memorie este înmagazinată în noi, în ADNul nostru – în însuși codul vieții.

Acum privește înapoi la finalul epocii anterioare. În acea perioadă pierdută în istorie. Unii o numesc epoca Atlantida. Mulți consideră că este doar un mit. Lasă-ți imaginația să-ți reveleze imaginile pe care intuiția ți le trimite din interiorul ADNului tău. Corpul tău nu a uitat ultima Mare Schimbare.

Marea Schimbare este cotitura între epoci. Este atunci când o mare parte din țesătură este răsucită și se deschide o nouă parte. Lasă imaginile să vină. Simte vârtejul. De fiecare dată când intrăm în Marea Schimbare, toate arcele evoluției formează împreună un nod dens și o presiune imensă se clădește înăuntrul întregului. Această presiune generează o izbucnire de suferință și trezire deoarece colectivul se pregătește pentru moartea și nașterea ce vor veni. Forma veche se dezintegrează și o mare anticipare arde în întreg. Evenimente cosmice cutremură pământul. Focul. Potopul. Cataclismul. Sfârșitul timpului. Omul nou cere un nou pământ în fiecare epocă.

În această dramă, teatrul Divin, arcul tău – firul tău rămâne la fel de puternic și clar ca întotdeauna. Niciun fir un poate fi rupt vreodată. Cum ar putea cineva să rupă ceva țesut din lumină? În timpurile Marii Schimbări întotdeauna este o mare frică. Însă frica se dovedește mereu a fi fost o iluzie. Cu toate acestea, în epoca următoare se întâmplă multe morți, precum și multe renașteri.

Acum adu-ți conștienta în timpurile noastre. Vino în moment Acum. Ne aflăm în pragul următoarei Mari Schimbări. Sporadic apar evenimente care se întâmplă spontan și care amenință stabilitatea vechilor forme. Pe măsură ce fiecare criză crește și dispare, tot mai multa neliniște și discomfort se răspândesc în întreg. Acum intră adânc în corpul tău, în pântecul tău. Permite-ți să simți frica colectivă. Aceasta este frica întregii omeniri. Nu suntem insule. Suntem un întreg interconectat. Indiferent ce formă ia frica, trebuie să trecem prin ea. Este trecerea ce duce la eliberare. Frica nu ne poate răni. Frica este sigură. Pentru a îmbrățișa frica, deschide-ți și inmoaie-ți inima. Simte compasiunea în inima ta. Gândește-te la copiii înfricoșați, tremurând în întuneric. Deschide-ți inima către ei și asigură-i că totul este în siguranță. Că, indiferent ce se întâmplă, nu îi vei părăsi niciodată și că în adevăr nu este moarte, deci nu au de ce să le fie frică. Învață-i pe copii să aibă încredere în vârtej. Deschide-ți inima către Marea Schimbare. Cu cât te deschizi mai mult, cu atât devine mai ușor. Cu cât te deschizi mai mult și ai mai multă încredere, cu atât mai multă suferință îți dai voie să simți. Nu poți fi copleșit niciodată de suferință. Vei simți atât cât te lasă inima.

Încrede-te total în inima ta. Cu cât ți-o deschizi mai mult, cu atât permiți mai multă suferință în interior și cu atât mai mult vei transforma suferința întregului și vei proteja copiii, animalele, inocenții.

- Simte adânc în inima Gaiei, îmbrățișarea Mării Mame Divine. Simte-i brațele îmbrățișându-ți inima, îmbrățișând toate inimile umane. Simte îmbrățișarea puternică și iubitoare, blândețea infinită a mamei noastre. Și din acest spațiu al siguranței profunde, lasă și mai multă suferință în focul inimii tale. Nu îți poate face niciun rău. Este doar iluzia. În momentul în care atinge inima Mamei Divine, izbucnește în flăcări de extaz iar întregul este purificat prin beatitudine sacră.

Rugăciunea – cu aceasta rugăciune, intrăm cu ochii deschiși în Vârtejul Divin, în spiritul predării totale avem încredere deplină în tine ... după această rugăciune vom lua o pauză și ne vom deschide inimile către spiritul Grației ...

Rugăciunea Trecerii

Spirit adânc ale apelor eterne
Domn și Doamna al,-a Vieții și Morții
Îți oferim omagiu în aceste timpuri de schimbare intensă
Și tragem adânc aer în piept, predându-ne în sfârșit
În fața dulcii iminențe a Grației.

Fie să intrăm prin poartă cu inimile deschise.
Fie să eliberăm trecutul ușor
Și să ne deschidem plenar către Gloria luminii tale.
Fie ca toți cei ce fac parte din această schimbare
Să afle calea ușoară către binele lor cel mai înalt.

Mare și străveche Bunică a Pământului
Ne lăsăm în brațele tale blânde.
Mare, strălucitor Domn al Cerului ce se înseninează,
Ne lăsăm sufletul învăluit de adierea ta nemărginită.

Binecuvântate fie toate ființele
Binecuvântate fie toate ființele
căci împreună călătorim spre ieșirea din întuneric,
Și, precum somonul ce sare,
Fie ca fiecare dintre noi să ne întoarcem
În splendida și eterna
Flacăra a Sursei noastre.

Adu-ți atenția înapoi în pântec. În punctul nemișcării din pântecul tău ... punctul încrederii profunde.

Să știi că orice s-ar întâmpla în vremurile ce vin, orice evenimente ar putea cuprinde planeta, orice frică ar străbate specia noastră, suntem întotdeauna în poala Marii Mame.

Acum este timpul mării purificări. Toate rănilor personale fac parte din această mare trezire. În adevăr nu există răni personale. Există doar transformarea suferinței epocii noastre apuse. Totul trebuie transformat. Cu toții facem această muncă. Trebuie să lucrăm împreună, să stăm uniți, să fim blânzi unii cu alții, să fim prietenoși și să fim cât putem de umani în aceste timpuri. Orice provocări am întâmpina, fiți disponibili pentru cei pe care îi iubiți. Lăsați căldura umanității voastre să fie împărtășită, să construiască comunitatea și căldura comuniunii în aceste timpuri, să ne oferim sprijin și mângâiere unii altora.

Dacă ai fost atras de aceasta muncă, esti unul dintre cei care pot oferi această perspectivă celor care nu înțeleg, care sunt în adâncă uitare. Îmbrățișați-i pe acești oameni cu profundă compasiune. Oferiți-le inima voastră necondiționat.

Simte acum puterea strămoșilor curgând prin tine, îndreptându-ți coloana vertebrală, inundându-te cu emanația adâncă a genealogiei tale, a arcei poveștii tale, pe măsură ce se rotește prin aceste timpuri de criză, ușor, lăsându-se total și în pace deplină, în marele vârtej al mamei și ale ei contracții ale facerii ...

Salută și primește contracțiile ... predă-te ... permite Pământului și tuturor locuitorilor ei să treacă prin focurile iubirii.

Lasă-ți puterea să se reverse către toți cei ce sunt acum în frică. Oferă-ți exemplul tău, în timp ce plutești și te lași purtat în vortexul extazului Divin, toată frica este predată și transformată acum ... doar tu și Marea Mamă chemând toate ființele să vi se alăture în sacra reverență, în încântarea Divină, în care noi, umanitatea, suntem acum oferiți noii noastre lumi, noului nostru Pământ. Un nou corp, o nouă realitate și o nouă existență.

Să știți că întregul univers participă la acest mare eveniment, că toate ființele trec împreună prin multe portaluri diferite, fiecare conducând la o inițiere și mai înaltă, fiecare ajungând tot mai aproape de Sursă ...

Pauză

Și, astfel, ajungem la un nou țărâm. Privim în jurul nostru. Nu mai este nimic așa cum știam înainte.

Totul este nou. Pământul este nou. Creaturile sunt încă aici, însă sunt cumva schimbate. Sunt mai rafinate. Au dispărut cele care mușcă sau înțepă. În aceasta lume nouă nu mai există toxine. Și noi, oamenii, ne-am transformat. Nu mai există frică în lume. Este o lume fără frică. Lasă-ți imaginația să exploreze o asemenea lume. Nici măcar creaturile nu mai au frică ...

Și vremea este diferită. Mai calmă, mai voluptuoasă, aproape că emană din noi înșine. Pare că aerul este făcut din lumină. Apa este imaculată. Peste tot sunt copaci, magnifici, iar fiecare este mai conștient decât înainte. Fiecare plantă și fiecare pasăre și fiecare insectă și fiecare pește pare acum mai vie, -u și mai conștient decât oricând. Iar conștiința noastră este complet nouă. Suntem unul. Fiecare creatură se află undeva în interiorul nostru, iar conștiința noastră trece prin toate. Însă este liberă. Suntem liberi. Putem explora orice cu conștiința noastră. Oriunde am direcționa-o, ea merge exact acolo. Este deja acolo. Și ne conectează pe toți împreună în profunzime.

Acum, noi oamenii, ne amintim tot. Călătorim în trecut în noua noastră minte, mintea noastră de Diamant, pentru a ne reaminti toate viețile noastre, chiar și viețile noastre din cele mai vechi timpuri. Putem chiar să ne trimitem mintea înainte și să ne amintim viitorul. Nu există frica. În sfârșit, putem să trăim complet în prezent. Corpul nostru chiar strălucește în magnifică nemurire. Și el este o nestemată pe care o putem șlefui și îmbunătăți continuu. În ființa noastră încă mai sunt fragmente de uitare, însă acum călătoria noastră este despre a ne perfecționa în această nouă eră – să readucem și să îmbunătățim Grădina Pământului, a Gaiei. Suntem cu toții conștienți în fiecare clipă de mintea și inima colectivă și de impusul întregului așa cum lucrează el prin acest grup de suflete, pentru a explora noua aventură.

Acum ne sunt disponibile atât de multe lucruri. Putem să ne extindem mintea și să facem fapte extraordinare – să călătorim în timp și spațiu, să explorăm dimensiuni mai înalte, să aducem iubirea Divină pe Pământ, să fim Dumnezeii și Dumnezeiețe...

Stai câteva momente și explorează noul pământ cu imaginația ta mai înaltă. Ceea ce găsești aici este încrederea ...

Revino, din nou, în ombilic. Ombilicul lumii.

Știi că acolo se află punctul nemișcării. Locul unde totul este cunoscut. Vizitează des acest loc. Construiește-ți încrederea în acest mod de a ști. Și în încheiere, putem spune o rugăciune împreună. Spuneți adesea și această rugăciune ... care izvorăște din rugăciunea Tatăl nostru, însă noua ei versiune, rostită de Marea Mamă – este rugăciunea noii epoci ...

Mama noastră

Mama noastră, care ești în inima tuturor formelor,
Sfințească-se numele Tău.

Vie Grădina Ta,

Facă-se Voia Ta

Precum în cer așa și pe pământ.

Te rog permite-mi în această zi

Să beau din izvorul tău sacru de argint,

Și iartă-mi uitarea

Căci învăț prin Grația Ta

Să răspund ne-iubirii cu iubire,

Și ia-mă de mână

Și condu-mă, pas cu pas

În valea liniștită a Inimii tale

Căci al Tău este pământul, corpul meu și viața mea

În vecii vecilor

Amin